

בש"פ 2972/18 - מדינת ישראל נגד יצחק בריל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2972/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: יצחק בריל

בקשה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ב' באייר התשע"ח (17.4.2018)

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב: עו"ד ניר שניידרמן

החלטה

לפניי בקשה חמישית להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 31.7.2016 הוגש נגד המשיב ונגד 4 נאשמים אחרים, כתב אישום אשר תוקן פעמיים בהמשך (להלן: כתב האישום המתוקן בשנית), כאשר התיקונים כללו, בין היתר, את הרחבת מעגל המתלוננים וכן הוספת אישומים לכתב האישום. ייאמר בתמצית כי המשיב הוא הנאשם המרכזי בפרשת הונאה רחבת היקף בתחום הנדל"ן, הכוללת מעשי מרמה כלפי למעלה מ-60 מתלוננים, בסך של כ-28,000,000 ש"ח. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, קשירת קשר לביצוע פשע,

עמוד 1

סחיטה באיומים, הלבנת הון, עבירות מס, עבירות על פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980 ושיבוש הליכי משפט.

2. בשלב ראשון, נעצר המשיב עד לתום ההליכים לאחר שנמצא שחלופת מעצר אינה מפחיתה את הסיכון הנשקף ממנו; ובהמשך, ביום 26.9.2017, נוכח מצבו הרפואי של המשיב ונסיבות אישיות, הורה בית המשפט על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בכפוף לתנאים שנקבעו. הנתונים הצריכים לעניין פורטו בהחלטה קודמת שניתנה בעניין הארכת מעצרו של המשיב (החלטת השופט ד' מינץ בבש"פ 418/18 מדינת ישראל נ' בריל (22.1.2018)) אשר תשמש כנקודת מוצא לדיון שלפנינו.

בית משפט זה קבע כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב נלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו, המתאפיינים בתחכום ובשיטתיות. לכך מצטרפת העובדה שהמשיב מואשם בשיבוש הליכי משפט. אשר לקצב התקדמות ההליך - נקבע כי על אף הזמן שחלף יש ליתן את הדעת להיקפה הרחב של הפרשה ולהחלפת הייצוג מטעם המשיב פעמיים שתרמה אף היא להתמשכות ההליך.

לשלמות התמונה יצוין כי ביום 29.3.2018 קבע בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' וינוגרד) כי יש להקל את תנאי מעצרו של המשיב באופן שיפוקח על ידי מפקח אחד בלבד (חלף שניים שנקבעו מלכתחילה). בית המשפט המחוזי ביסס את החלטתו, בין היתר, על רקע יציאות של המשיב לטיפולים רפואיים רבים באישור המבקשת.

3. כאמור, לפני בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים. נטען כי ניתן ללמוד על מסוכנותו של המשיב מהאישומים הרבים בכתב האישום; מריבוי המתלוננים; ומההיקף הכספי של העבירות המיוחסות למשיב. זאת, לשיטת המבקשת, תוך ניצול אוכלוסיות מוחלשות, וללא מורא מרשויות החוק. אשר להתקדמות ההליך העיקרי בעניינו של המשיב, ציינה המבקשת כי עד כה התקיימו 34 דיוני הוכחות שבמסגרתם העידו כ-115 עדי תביעה, והוגשו בהסכמה הודעות מטעם כ-25 עדים; כמו כן נטען כי נקבעו 9 דיוני הוכחות נוספים בין חודש יולי 2018 לבין סוף חודש אוקטובר 2018. צוין כי בכך התקבלה למעשה בקשת המשיב שלא לקבוע תאריכי הוכחות בחודשים הקרובים. המבקשת טוענת כי למרות ההתקדמות המשמעותית בתיק, מצבו הבריאותי של המשיב כמו גם הצורך בהסדרת ייצוג המשפטי, הביאו לביטולם של 18 דיוני הוכחות. המבקשת מוסיפה כי ההקלה בתנאי מעצרו של המשיב, שניתנה על ידי בית המשפט המחוזי, לצד הסכמות רבות מטעמה לכך שהמשיב יוכל לצאת בפיקוח לבדיקות נדרשות, מביאה לאיזון ראוי בין הצורך להבטיח את שלום הציבור לבין הבטחת טיפול רפואי הולם למשיב.

4. בסמוך למועד הדיון שלפניי, עבר המשיב פרוצדורה רפואית של צריבת מוקד הפרעות קצב, ולדבריו נשקל הצורך בהשתלת קוצב לב. בא כוח המשיב ביקש לערוך תסקיר מבחן עדכני בעניינו של המשיב. לטענתו, הפיקוח האלקטרוני מערים קשיים על המשיב, הואיל והוא נדרש לטיפולים רפואיים תדיר, וממילא, בנסיבות העניין, נדרש לקבל את אישורה של המבקשת בהתאם. המבקשת מצידה השיבה כי היא ערה למצבו הרפואי של המשיב, וכי מרבית בקשותיו ליציאה מאושרות. בתום הדיון הוריתי על הגשת מסמכים רפואיים וכן על הגשת פרוטוקול הדיון שעתידי היה להתקיים ביום 22.4.2018 בבית המשפט המחוזי בירושלים, ושוב היה אמור להיחקר מומחה רפואי בהתייחס למצבו של המשיב. מהתיעוד שהוגש לי בהמשך למדתי כי הדיון האמור בוטל בשל טעמים רפואיים הנוגעים לאביה של אחת מבאי כוחו של המשיב, וכי עדיין לא הוחלט באשר לצורך בהשתלת קוצב לב.

בהינתן המכלול, לא שוכנעתי כי מאז החלטתו האחרונה של השופט ד' מינץ, שונתה נקודת האיזון באופן המצדיק ביטולו של המעצר בפיקוח אלקטרוני. בית משפט זה עמד על הטעמים לקיומו של פיקוח כאמור, ואלה מקובלים אף עליי. כפי שכבר הודגש, במצב דברים זה הפגיעה בחירות מתונה יותר לעומת מעצר מאחורי סורג ובריח, ולא מצאתי כי ישנן מגבלות על הטיפול הרפואי שאותו מקבל המשיב, כפועל יוצא מהצורך ב"פתיחת חלונות", כאשר הדבר נדרש.

בצד האמור אעיר כי ככל שיוחלט על צורך בהשתלת קוצב לב, יוכל המשיב לפנות (בצירוף תיעוד מתאים) לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון מחדש בשאלת המעצר בפיקוח אלקטרוני. וזאת מבלי שיש באמור משום הבעת דעה לגופה של בקשה שכזו, ככל שתוגש.

אני נעתר אפוא לבקשה ומאריך את המעצר בפיקוח אלקטרוני ב-90 ימים נוספים החל מיום 24.4.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 48790-07-16 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשע"ח (1.5.2018).

ש ו פ ט